

VED GRAVEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

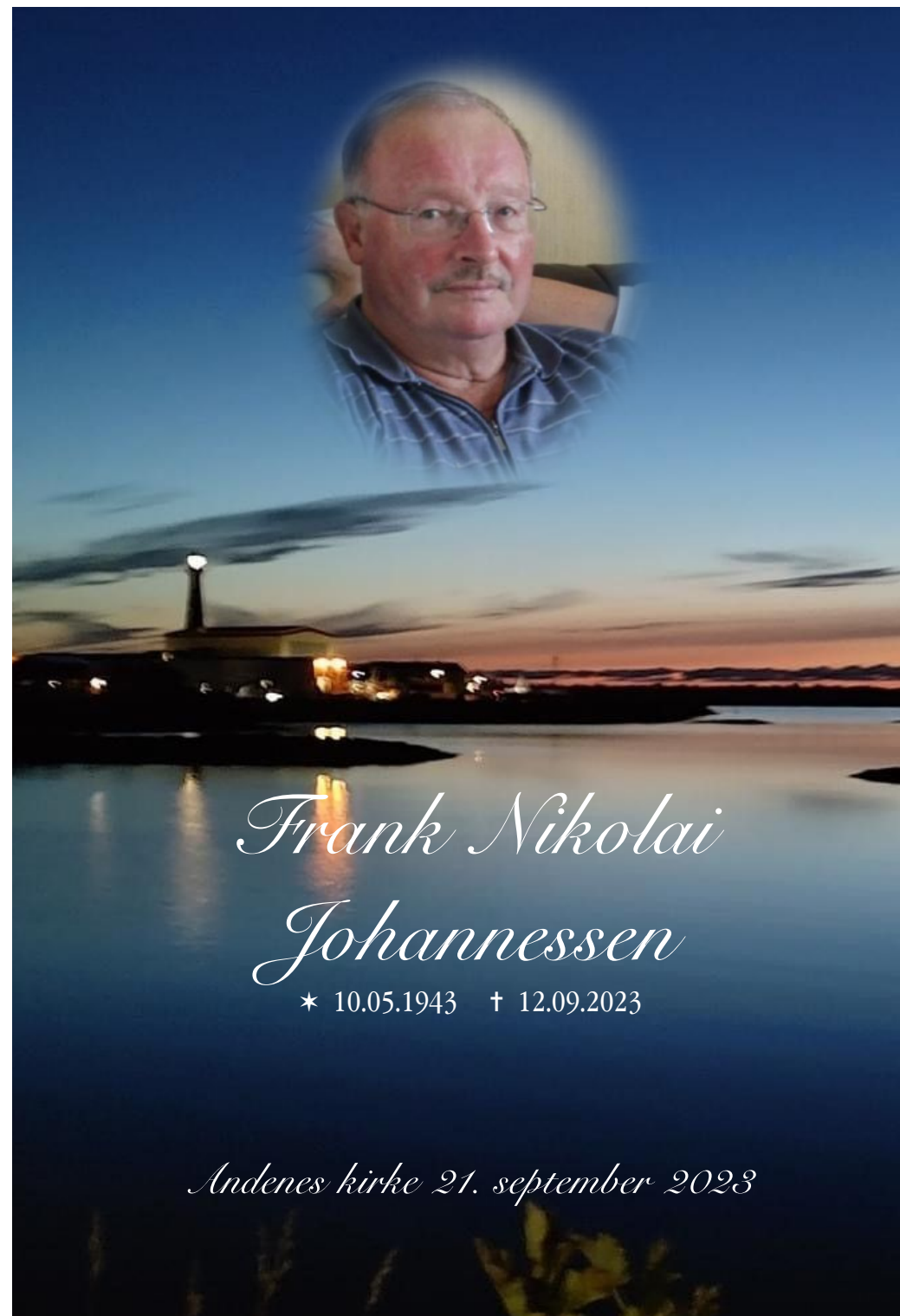
La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.



Vi vil gjerne få takke for vennlig deltagelse.

Familien



*Frank Nikolai
Johannessen*

* 10.05.1943 † 12.09.2023

Andenes kirke 21. september 2023

ÅPNINGSSALME

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

FØR TALEN

Mellom bakkar og berg ut med havet, heve nordmannen fenge sin heim,
der han sjølv heve tuftene grave, og sett sjølv sine hus oppå deim.

Han såg ut på dei steinute strender, det var ingen som der hadde bygt.
Lat oss rydja og byggja oss grender, og så eiga me rudningen trygt.

Han såg utpå det bårute havet, det var ruskut og leggja utpå;
men der leikade fisk nedi kavet, og den leiken den ville han sjå.

Fram på vinteren stundom han tenkte: "Gjev eg var i eit varmare land."
men når vårsol i bakkane blenkte, fekk han hug til si heimlege strand.

ETTER TALEN

Ytterst i verden ytterst i vest Kan hende du seile di skute
Kan hende du seile tilfeldig som gjest Kan hende du går her i rute
Uansett treng du et punkt som e fast Der du frakte di skjøre last
Det e nok at det står der og brenn En trofast gammel venn

Har du fyr Har du løkter langs din vei
Har du fyr Et signal om riktig lei
Ei lampe som gløde i mørket Og lose dæ ut og frem
Som tar dæ bort og hjemmefra Men også tar dæ hjem

Vår herre sa det da jorda vart te La det bli lys og det ble det
Så sette han sol og måne og stjerne Opp så vi kunne se det
Men de som Han glemte i skapningens gry Var alle de som e dømt til å fly
På havet i vær og vind Mens skodde og mørke sett inn

Har du fyr Har du løkter langs din vei
Har du fyr Et signal om riktig lei
Ei lampe som gløde i mørket Og lose dæ ut og frem
Som tar dæ bort og hjemmefra Men også tar dæ hjem

Et landemerke for håp og drøm Helst sku vi la det bemanne
Der skarven flyr og der seien svøm Ute på kanten av landet
Et hus i havet som står 'an av Og gjør en seilar så gla så gla
Og rope så sjøen skvett æ vil bli sett

Har du fyr Har du løkter langs din vei
Har du fyr Et signal om riktig lei
Ei lampe som gløde i mørket Og lose dæ ut og frem
Som tar dæ bort og hjemmefra Men også tar dæ hjem
Men også tar dæ hjem